

Πειραιάς: Κυριακή της Ορθοδοξίας - Ζετές Μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτη Πειραιώς κυρού Καλλινίκου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Με την δέουσα Εκκλησιαστική τάξη, λαμπρότητα και την μεγαλοπρέπεια που αρμόζει στην σημερινή ημέρα, τιμήθηκε η Κυριακή της Ορθοδοξίας στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, Ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ.](#)

Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας του **Μεγάλου Βασιλείου** πραγματοποιήθηκε η **λιτάνευση των Ιερών Εικόνων** και η **ανάγνωση του Συνοδικού της Ορθοδοξίας**.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού

Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Δανιήλ Ψωίνος**, ανέγνωσε την σχετική με την ημέρα Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ**.

Σήμερα, επίσης τελέστηκε το τριετές **Ιερό Μνημόσυνο του μακαριστού γέροντος Μητροπολίτου Πειραιώς κυρού Καλλινίκου**, ο οποίος «πέταξε στους ουρανούς, τους οποίους τόσο πολύ αγάπησε και για την δόξα των οποίων πολυειδώς και πολυτρόπως εργάστηκε», όπως χαρακτηριστικά είπε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιώς κ.Σεραφείμ**.

Αναφερόμενος επιγραμματικά στο έργο του μακαριστού προκατόχου του την 28ετία που διαποίμανε την Ι. Μητρόπολη Πειραιώς, επεσήμανε πως «με το πύρινο πνεύμα του και την παφλάζουσα ποιμαντική σύνεση και αγάπη του... εργάστηκε ώστε η Μητρόπολή μας να έχει μία πνευματική πρωτοπορία και έναν εξόχως λειτουργικό, ποιμαντικό και ιεραποστολικό δυναμισμό».

Ευχαριστώντας και δοξάζοντας τον Πανάγιο Θεό «διότι μας χάρισε αυτόν τον υπέροχο εκκλησιαστικό άνδρα, ποιμένα αδαπάνητο και ποιμενάρχη σοφό και οιακοστρόφο που μας οδήγησε εις Χριστόν δια του Ευαγγελίου», ευχήθηκε ο Κύριος «να αναπαύει την ψυχή του γνησίου δούλου του».

Τέλος, σήμερα, ύστερα από απόφαση της **Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος**, τελέστηκε **επιμνημόσυνη δέηση** για τους συνανθρώπους μας που έχασαν τη ζωή τους στο τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών.

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου για την Κυριακή της Ορθοδοξίας:

Τέκνα μου αγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὄρισε ἡ Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν νά ἀποκαλεῖται Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, νά εἶναι ἀφιερωμένη στό θρίαμβο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί νά ἐορτάζεται μέ κάθε λαμπρότητα τό μεγάλο γεγονός τοῦ τερματισμοῦ τῆς φοβερῆς εἰκονομαχικῆς ἔριδας (726-843), ἡ ὁποία συντάραξε τό Βυζάντιο γιά περισσότερο ἀπό ἓναν αἰῶνα καί ὑπέβαλλε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σέ σοβαρή δοκιμασία.

Δυσσεβεῖς κοσμικοὶ ἄρχοντες, ἔχοντας δαιμονικό φρόνημα καί ἐπηρεασμένοι ἀπό τίς ἀνεικονικές ἰουδαϊκές, ἰσλαμικές καί ἄλλες αἰρετικές πλάνες καί μέ πρόσχημα κάποιες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, προσπάθησαν νά πλήξουν τήν Ἐκκλησία, προσβάλλοντας τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ὅσον ἀφορᾷ τήν τιμή τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων. Δέν ἐπρόκειτο βεβαίως γιά «μεταρρυθμιστική πολιτική», ἀλλά γιά εὐθεῖα προσβολή τοῦ Χριστολογικοῦ Δόγματος, μέ τραγικές σωτηριολογικές συνέπειες.

Οἱ εἰκονομάχοι αὐτοκράτορες, μέ τή σύμπραξη δυσσεβῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, μεταχειρίστηκαν ἀνείπωτη βία καί ἀνηλεεῖς διώξεις στούς ἐμμένοντες στήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἀναδεικνύοντας μιὰ πλειάδα Μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη τιμᾶται αὐτή τήν ἁγία ἡμέρα.

Μετά τό θάνατο τοῦ τελευταίου εἰκονομάχου αὐτοκράτορα Θεοφίλου (829-842), ἡ εὐσεβής Αὐγούστα καί ἁγία τῆς Ἐκκλησίας μας Θεοδώρα, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ της Μιχαήλ Γ΄ (842-867), ἐπί τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καί ὁμολογητῆ Μεθοδίου, συγκάλεσε Σύνοδο στήν Κωνσταντινούπολη, ἐπικυρώνοντας τίς ἀποφάσεις τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787), βάζοντας τέλος στήν εἰκονομαχική αἵρεση, ἀναστηλώνοντας ὀριστικά τίς ἅγιες Εἰκόνες στίς 4-3-843 καί στούς ἀνείπωτους διωγμούς τῶν ὀρθοδόξων. Πρόκειται ἀναμφίβολα γιά ἕνα σημαντικό ἱστορικό γεγονός τό ὁποῖο ἄλλαξε κυριολεκτικά τή ροή τῆς ἱστορίας καί ἔφερε μιὰ νέα ἐποχή στήν Ἐκκλησία.

Μέ τήν παύση τῆς εἰκονομαχικῆς δίνης καί τήν ἐφαρμογή καί ἐπικράτηση τῶν ἀποφάσεων τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τήν ὁποίαν ἀνεκήρυξε ὡς Οἰκουμενική ἡ Ἁγία Ὁγδὸν Οἰκουμενική Σύνοδος τοῦ 880, διασαφηνίστηκε καί παγιώθηκε στήν Ἐκκλησία ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη, ὁλοκληρώθηκε ἡ διατύπωση τῆς δογματικῆς διδασκαλίας της, τριαδολογικό καί χριστολογικό δόγμα καί γι' αὐτό, τήν ἁγία αὕτη ἡμέρα, πανηγυρίζουμε το θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν θρίαμβο τῆς σώζουσας ἀλήθειας.

Ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς τόνισε πῶς κατά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας «ἐορτάζεται ἡ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντίον κάθε ψεύδους, ἐναντίον κάθε ἀναλήθειας, ἐναντίον κάθε αἵρέσεως, ἐναντίον κάθε ψευδοθεοῦ· νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντίον κάθε ψευδοῦς διδασκαλίας, ἐναντίον κάθε ψευδοῦς φιλοσοφίας, ἐπιστήμης, πολιτισμοῦ, εἰκόνας, ἁγία νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί αὐτό σημαίνει ἁγία νίκη τῆς Παναληθείας».

Ἐορτάζοντας τή λαμπρή αὕτη ἡμέρα ὀφείλουμε νά συνειδητοποιήσουμε τήν ἀνεκτίμητη ἀξία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί νά προβληματιστοῦμε γιά τήν καταστροφική δράση τῆς κακοδοξίας διότι ἡ ἀληθινή Πίστη εἶναι συνώνυμη μέ τήν σωτηρία καί ἡ αἵρεση μέ τήν ἀπώλειά της.

Ἡ αἵρεση εἶναι τό πλέον ἐπώδυνο ἄλγος στό ἐκκλησιαστικό σῶμα, ὡς ἐφεύρημα τοῦ «ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου» (Ἰωάν.8,44), γιά πληγεῖ καί νά ἀνασταλεῖ τό σωστικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Σύμφωνα μέ τόν μακαριστό π. Ἰωάννη Ρωμανίδη ἡ αἵρεση «Καταδικάζεται, ἐπειδή σέ αὐτή δέν ὑπάρχει θεραπεία. Καί ἐφ' ὅσον δέν ὑπάρχει θεραπεία, εἶναι ἐπικίνδυνη γιά τόν ἄνθρωπο.

Οἱ Πατέρες ἔβλεπαν τήν αἵρεση ὡς ἓνα εἶδος κομπογιαννιτισμοῦ, ὅπου δέν ὑπάρχει θεραπεία». Ὅσον ἀφορᾷ γιά τήν Ὁρθοδοξία, κατά τόν ἀείμνηστο π. Γ. Μεταλληνό «Δέν πρόκειται γιά μιά ἰδεολογία, γιά κάποιο “Κοινωνικό Σύστημα” ἢ Φιλοσοφία, γιά κάποια ἐγκόσμια Πολιτική, πού ἐπεκράτησε καί θριαμβολογεῖ γιά τή συντριβή τῶν ἀντιπάλων της. Ὁχι! Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ὁ νέος τρόπος ζωῆς καί ὑπάρξεως, ἡ ΧΡΙΣΤΟΖΩΗ, πού εἰσήχθη στήν ἱστορία μέ τή Σάρκωση τοῦ Αἰώνιου Λόγου τοῦ Θεοῦ».

Αυτό σημαίνει ότι η σωτηρία μας είναι συνισταμένη της αλήθειας, την οποία έφερε στον κόσμο η ένσαρκη Αλήθεια, ο Ένανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού. Άρα η αλήθεια, δηλαδή «τό φῶς τό ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον εἰς τόν κόσμον» (Ἰωάν.1,9), είναι ένσαρκη στό θεῖο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι κάποιο θεωρητικό σχῆμα. «ὁ Χριστός συνεκέντρωσε ὅλες τίς ἀλήθειες καί μᾶς ἔδωσε τήν Παναλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας», παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς. Κατά συνέπεια νόθευση ἢ ἀπόρριψη τῆς ἐν Χριστῷ αλήθειας σημαίνει προσβολή καί ἀπόρριψη τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ καί γιὰ τοῦτο ἔχει σωτηριολογικό χαρακτήρα.

Ἡ ἐν Χριστῷ ἀλήθεια ἐκφράζεται καί βιώνεται μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία, τήν Ὁρθόδοξη, τήν μοναδική Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί οὐδέποτε ἐκτός Αὐτῆς. Μόνο μέσα σέ αὐτή τή νοητή Ἄμπελο (Ἰωάν.15,1) αὐξάνεται ὄντολογικά ὁ ἄνθρωπος, ἐνῶ ἐκτός αὐτῆς «ξεραίνεται» καί «εἰς πῦρ βάλλεται» (Μάτθ.7,19). Ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας κυριαρχεῖ ἡ πλάνη, κεῖνται τά σχίσματα καί οἱ αἵρέσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι τά «ζιζάνια» πού σπέρνει οἱ διάβολος (Λούκ.8,12) γιά νά πλήξει καί νά ματαιώσει τό μοναδικό σωστικό της ἔργο.

Σύμφωνα μέ τόν Ἀπόστολο Πέτρο, ἐμφανίστηκαν στήν Ἐκκλησία ἐνωρίς «ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καί ἐν ὑμῖν ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἵρέσεις ἀπωλείας» (Β' Πέτρ.2,1-2), οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται ὡς «κύματα θαλάσσης ἐπαφρίζοντα» (Ἰουδ.12-13). Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προειδοποίησε ὅτι «εἰσελεύσονται μετὰ τήν ἄφιξίν μου λύκοι βαροῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καί ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν» (Πράξ.20,29-30).

Ἡ αἵρεση εἶναι τόσο ὀλέθρια, ὥστε ὁ μέγας Ἀπόστολος ἀναγκάζεται νά ἀναθεματίσει τοὺς αἵρεσιάρχες: «εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» (Γάλ.1,9). Τὴν αἵρεση χαρακτηρίζει ὡς «ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γάλ.1,6), κάλπικο, δαιμονικό, καί συστήνει στοὺς χριστιανούς: «στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἡμῶν, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν», (Β'θέσ.2,15) καί ἐπαινεῖ ὅσους τηροῦν τὴν πίστη ἀπαραχάρακτη: «ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε καί, καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε» (Α'κορ.11,2).

Νόες ὑπερφίαλοι, μεστοί δαιμονικῆς ἐνέργειας, «πλήρεις παντός δόλου καί πάσης ραδιουργίας... διαστρέφοντες τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας» (Πράξ.13,10) ἐγέρθηκαν κηρύσσοντας «ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γάλ.1,9), παρασύροντας τὰ τραγικά θύματά τους ἐκτός τῆς σωστικῆς ἀγκαλιᾶς τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι, στὸν ὀλεθρο καί τὴν καταστροφή, στὸν αἰώνιο θάνατο.

Τό φαινόμενο τῶν αἱρέσεων εἶναι ἕνα διαχρονικό πρόβλημα στήν Ἐκκλησία. Οὐδέποτε στήν δισχισιετή ιστορική της πορεία ὑπῆρξε ἀνακωχή τῶν αἰρετικῶν καί ὅπως φαίνεται αὐτή ἡ κατάσταση θά συνεχιστεῖ ὡς τά ἔσχατα. Ἐβιωνίτες, Μαρκιωνίτες, Πατροπασχίτες, Μοναρχιανοί, Μοντανιστές, Ἐγκρατεῖτες, Νικολαῖτες, Ἀρειανιστές, Πνευματομάχοι, Νεστοριανοί, Μονοφυσίτες, Μονοενεργεῖτες, Μονοθελῆτες, Εἰκονομάχοι, κ.α. ἀποτελοῦν τό αἰρετικό μωσαϊκό τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Τόν 7ο μ.Χ. αἰῶνα ἐμφανίστηκε τό Ἰσλάμ, ὡς ἀναβίωση καί συμπλήρωμα τῶν ἀρχαίων τριαδολογικῶν καί χριστολογικῶν αἱρέσεων καί τοῦ προῖσλαμικοῦ παγανισμοῦ, πνίγοντας στό αἷμα τήν Ἐκκλησία καί τήν ἀνθρωπότητα, ὡς τά σήμερα.

Τόν 9ο αἰῶνα ἐμφανίστηκαν οἱ βάρβαροι Φράγκοι, εἰσάγοντας τήν αἵρεση τοῦ φιλιόκβε, καταδικάζοντας τίς ἀποφάσεις τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (809). Τό 11ο αἰῶνα κατέλαβαν, δια πυρός καί σιδήρου, τό ὀρθόδοξο Πατριαρχεῖο τῆς Δύσεως καί ἐπέβαλλαν τόν Παπισμό, μέ σωρεία αἰρετικῶν δοξασιῶν, ἀποκόβοντας τόν δυτικό χριστιανισμό ἀπό τόν ἐνιαῖο καί ἀδιαίρετο κορμό τῆς Ἐκκλησίας. Τόν 16ο αἰῶνα ἀκολούθησε ἡ διάσπαση τοῦ Παπισμοῦ μέ τόν Προτεσταντικό κατακερματισμό, ὁ ὁποῖος ἐφεῦρε νέες πλάνες καί καταπάτησε βάνανυσα τίς ἀποφάσεις τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅσον ἀφορᾷ τήν τιμή τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἀγίων.

Ἀπότοκο τῆς καταπτώσεως τοῦ αἰρετικοῦ δυτικοῦ χριστιανισμοῦ καί τῶν φρικτῶν ἐγκλημάτων του κατά τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμφανίστηκε τόν 17ο αἰῶνα τό «πνευματικό» κίνημα τοῦ λεγόμενου «Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ», ὡς μιά ἀκόμα δαιμονική κατάσταση, μέ χαρακτήρα ὑλιστικό, ἀθεϊστικό καί ἀντιχριστιανικό.

Στούς σύγχρονους χαλεπούς καιρούς μας, τῆς πρωτοφανοῦς ἔκπτωσης τῶν ἀξιῶν, τοῦ ἀμοραλισμοῦ καί τῆς πνευματικῆς συγχύσεως, τό πρόβλημα τῆς κακοδοξίας ἔχει πάρει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις, σύμφωνα μέ πρόρρηση τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πῶς «ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀποστήσονται τινές τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καί διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων» (Α΄ τιμ.4,1). Κυριαρχεῖ τό δαιμονικό πνεῦμα τῆς «Νέας Ὑδροχοϊκῆς Ἐποχῆς», μέ χαρακτήρα σαφῶς ἀντιχριστιανικό καί ὑφή ἀποκρυφιστική, «στεγάζοντας» χιλιάδες ὀργανώσεις σέ ὅλο τόν κόσμο καί προωθώντας τόν ἀποκρυφισμό, τή μαγεία καί τήν σατανολατρία.

Ὅλες οἱ σύγχρονες δυνάμεις τῆς κακοδοξίας, τοῦ ψεύδους καί τῆς ἀπάτης στοχεύουν ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ πολέμιοι τοῦ Χριστοῦ παραμερίζουν τίς διαφορές μεταξύ τους καί συνασπίζονται προκειμένου νά πλήξουν ἀπό κοινοῦ τό κῦρος τῆς Ἐκκλησίας Του. Παπικοί, Προτεστάντες ὅλων τῶν ἀποχρώσεων, ὁπαδοί τῆς ἐταιρείας Σκοπιά, Μορμόνοι, Ἀντβεντιστές, Σαηντολόγοι, ἀποκρυφιστές, νεοπαγανιστές, ἀγνωστικιστές, ἄθεοι κλπ. ἀποτελοῦν σήμερα τό πολεμικό δυναμικό ἐναντίον τῆς ἀκριβῆς μας Ὁρθοδοξίας, ὅλοι τους «Λύκοι βαρεῖς, μή

φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πράξ.20,29). Μέγα πρόβλημα ἀποτελεῖ καί ἡ εἰσβολή τῶν εἰδωλολατρικῶν Ἀνατολικῶν θρησκευμάτων καί τῶν πρακτικῶν τους στόν δυτικό κόσμο, εἰσάγοντάς τον σέ νοσηρή δαιμονική πνευματικότητα, ὅπως μέ τήν γιόγκα καί τόν διαλογισμό.

Χεῖριστη κακοδοξία τῆς ἐποχῆς μας, ἀπόλυτης δαιμονικῆς ὑφῆς, εἶναι καί ἡ παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία προωθεῖ τόν θρησκευτικό συγκρητισμό, ἀποδυναμώνοντας τήν αὐθεντία τῆς Ἐκκλησίας καί προετοιμάζοντας τήν ἐφιαλτική Πανθρησκεία τοῦ ἐρχομένου Ἀντιχρίστου, ἕναν τερατώδη ἀχταρμᾶ ἀλήθειας καί ψεύδους. Δυστυχῶς στό ἄρμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχουν δεθεῖ καί πάμπολλοι ὀρθόδοξοι, καί δεῖ ὑψηλόβαθμοι ἐκκλησιαστικοί ἄνδρες, δοξάζοντες κακόδοξες θεωρίες, ὅπως λ.χ. «ὅλες οἱ θρησκεῖες λατρεύουν τόν ἴδιο Θεό» καί «ἀποτελοῦν ξεχωριστούς δρόμους πού ὁδηγοῦν στόν ἕνα Θεό», ἀρνούμενοι ἔτσι τήν μοναδικότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καί ἐργαζόμενοι πυρετωδῶς γιά τήν «ένωση τῶν ἐκκλησιῶν», χωρίς τήν μετάνοια τῶν αἵρετικῶν, ὡς μιά ἀφύσικη συγκόλληση ἀλήθειας καί πλάνης.

Ἀγαπητοί μου, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Αὕτη τήν ἀγία ἡμέρα καλούμαστε νά προβληματιστοῦμε καί νά συνειδητοποιήσουμε πῶς σωτηρία, χωρίς τήν ἀληθινή καί ἀνόθευτη πίστη στό Χριστό, δέν ὑπάρχει, καθότι μόνον Αὐτός εἶναι τό θεμέλιο τῆς ἀπολυτρώσεώς μας, «ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ.4,12). Ἡ σωτηρία μας συντελεῖται μόνο μέσα στήν

Ἁγία Του Ἐκκλησία καί πουθενά ἄλλοῦ. Ὅχι στήν ὁποιαδήποτε αὐτονομαζόμενη «ἐκκλησία», ἀλλά στήν μία καί μοναδική, τήν Ὁρθόδοξη, τήν ἀληθινή Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία, μέ τήν ἀπόλυτη πιστότητα στήν ἀποστολική πίστη, σέ ἀντίθεση μέ ὅ,τι αὐτοπροσδιορίζεται ὡς «ἐκκλησία», ἐκτός Αὐτῆς πού εἶναι κάλπικη. Κατά τόν ἅγιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς, «ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο μία, ἀλλά καί μοναδική. Ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν πολλὰ σώματα, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ πολλὲς Ἐκκλησίες. Ἐν τῷ Θεανθρωπίνῳ αὐτοῦ σώματι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία καί μοναδική, ὅπως ὁ Θεάνθρωπος, ὁ Χριστός, εἶναι ἓνας καί μοναδικός».

Ὅφείλουμε ἐπίσης νά ἀναπέμψουμε αἶνο εὐχαριστίας στὸν ἐν Τριάδι Θεό, διότι, ἐν τη ἀμέτρῳ Αὐτοῦ ἀγάπῃ καί φιλανθρωπίᾳ, μᾶς ἀπολύτρωσε ἀπὸ τήν δουλεία τῆς ἁμαρτίας, τῇ φθορᾷ καί τῷ θάνατο, χαρίζοντάς μας τήν υἱοθεσία δια τοῦ Χριστοῦ (Γάλ.4,7). Εὐδόκησε νά εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί, δοξάζοντες καί βιώνοντες ὀρθά καί ἀπαραχάρακτα τήν «ἅπαξ παραδοθείση τοῖς ἁγίοις» Πίστι (Ἰουδ.3), τήν ὀρθόδοξη, τήν μόνη σώζουσα, ὡς θησαυρό ἀνεκτίμητο καί ἔχουσα ἀκατανίκητη δύναμη, καθότι «αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Ἀΐωάν.5,5). Αὕτη τήν Πίστη ὀφείλουμε νά τηρήσουμε ἀνόθευτη καί νά τήν παραδώσουμε ἀκέραια στοὺς ἀπογόνους μας, ὅπως τήν παραλάβαμε ἀπὸ τοὺς προγόνους μας, διότι «Αὕτη (ἐστίν) ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν»! Νά ὑποσχεθοῦμε, τέλος, ἐνώπιον τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, πῶς «Οὐκ

ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία, οὐ ψευσόμεθά σοι, πατροπαράδοτον σέβας, ... ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, ἐν σοὶ ζῶμεν, καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα, εἰ δὲ καλέσοι καιρός, καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα»! (Ἰωσήφ Βρυέννιος)

Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ἔτη πολλὰ καὶ καρποφόρος ἡ ἀρξαμένη Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

[Περισσότερες Φωτογραφίες](#)